

יעקב שרת • כשהעולם כולו נגדנו

ההיסטוריה לפחות פעם אחת, "הגדה" לא תברח...

כן, הנסיון היהודי אומר: לאט לכם, הבו הודמנות לכלב או לפריץ למות. הוא בשום פנים ואופן אינו אומר: תנה, הכלב נוכח מזה, והפריץ עומד וידו מוחזקת במגלגל מזה, קדימה, עליהם! ולא סתם קדימה עליהם, אלא קדימה עליהם בשעה שאין לך בעולם בעל-ברית אמין אחד!

אבל כשם שאיננו פטורים מלחשב איך לרכוש ידידים ולקנות הצלחה היום, מחר, כלומר איך לערער את מצב "העולם-כולו" נגדנו המאיים כל כך על קיומנו, כן איננו פטורים מבחינה שקולה לא רק את מעשי ה-עולם נגדנו, אלא, ולא פחות מזה, את המעשים שעשינו אנו גם תמול-שלוש, גם לפני שנים, שפירנסו, שלא יכלו שלא לפרנס את מגמות, "העולם-כולו-נגדנו".

דיר יאסין, קיבית, מבצע עזה, מבצע קדש, כפר קאסם - ועוד ועוד - אולי היו כל אחד גרגר אבק אחד בעיני העולם, אבל מגרגר לגרגר העולם היה יותר נגדנו, ושום חבית נפט לא תלכין את חטאינו-אנו, גם מזה ראוי ללמוד לקח, אם בכלל נותר זמן ללמוד לקח.

אז שמא אנו לא חטאנו כלל, ורק "העו-לם-כולו-נגדנו" פשוט מפני שככלות הכול, אין הוא יכול שלא להיות נגדנו? נניח שכזו! אבל עצם ההנחה הזאת, המרעילה ומסנוורת אותנו, היא גם גרגר אחד נוסף בעיני של מי שלפחות עוד ממצמצץ ומתחנן, שנסייע לו להיות בעדנו.

לתרום מזיעתה למען הסיכוי הקוסם, ש-ישראל תשכון אי-פעם בטח, אם גם לכדד. אבל האם, "העולם-כולו-נגדנו"? הבל הבי-לים! אפילו ההיגד נכון, האומנם טחו עי-נינו מראות, כי "נגדנו" זה אינו אחד ב-תחולה, ובעוצמה, ובמרוצת-הזמן? הרי עצם קום מדינת ישראל לפני ל"ב שנה - וקיומה עד עצם היום הזה - הם הוכחה שלא, "כלי-העולם-נגדנו"!

כמובן, אנחנו נלחמנו, אנחנו הקרבנו - אבל בסיוע מי? תחת מטריית אהדת מי? נכון, אם העולם כולו יהיה נגדנו - ואנו איננו רחוקים מאד ממצב זה - אפילו לא רחוקים מאוד ממצב, שגם יהודי העולם ינוכ-רו מאתנו עד כדי כך שגם הם יהיו נגדנו, שגם הם יהיו עם "העולם", ולא איתנו - אז אולי שום פלפול עצמי לא יעזור, והקץ יקץ על מדינת ישראל. אלא שאפילו על עברי-פי-פחת אלה אין מנוס משאול: האם צריך לומר גואש, ולעשות כל שאפשר על מנת לקרפ את חויית מצדה ב' ולחשלה בשלשלת הדורות של עם ישראל, או אולי, אולי - לעשות כל שאפשר על מנת שלא כל העולם יהיה נגדנו; ואם כל ציפור מציי-צת, כי העולם אינו גורס התנחלויות בשט-חים, כי או אפילו כולנו זכאים להתנחל, כולנו משתוקקים להתנחל - ולא רק כולנו, אלא גם כל העם היהודי מתדפק על שערי הארץ ובפיו מסר אחד: "הבו לנו פיסת טרשים מעבר לירוקי' להתנחל בה לאלתר, כי בנפשנו היא ו' - מצווה עלינו לומר עכשיו הרף - עד יעבור זעם. וכפי שכבר הוכיחה

שוב ושוב חוזרת בחשיבה המדינית ב-ישראל קינת - או זעקת - "העולם-כולו-נגדנו", ונוכח התופעה הזאת לגירסאותיה אינך יכול שלא לתהות: אז מה? שכן גם אם נכון הדבר, והעולם באמת כולו נגדנו, עדיין יש יותר מתשובה אחת על מצב זה, והלא תשובה שכזאת, מוגדרת בכירור, בוודאי חיר-נית שבחיונית.

באחרונה נועקה להוכיח כי "העולם-כולו-נגדנו" צביה גרנות כרשימתה "מי ינצח במשחקים הפלשתיניים?" ("מעריב", 18.3.80). ברשימתה זו היא ביקשה - והצליחה למדי - להוכיח כי התחרות בין "מערב" ו"מזרח" על חסדי הנפט הערבי אחד דינה לגשל את ישראל מכל שנוסף לשטחה במלחמת 1967, ובשלב הבא אף לסכן את שהוסיפה לשטח חלוקת 1947 במלחמת 1948.

חוששני, שזו תפישה פשטנית, מטעה ו-מסוכנת.

קודם כל, אם באמת "העולם-כולו-נגדנו", מה סיכוי יש לנו לשרוד, בין אם נתפרק מנכסי שטח ונפסיק להתנחל, ובין אם לא? אם באמת "העולם-כולו-נגדנו", הרי שנגורנו לנו - הציונות כתוכנית לקיום יהודי פשטה את הרגל, ואיש לתפוצותך, יורד ישראל! יש בארץ אנשים לא מעטים אולי, שיעדי-ם "מצדה" על פני ירידה, אבל יקשה להניח שהם רוב. הוכחה באותות ובמופתים, כי "העולם-כולו-נגדנו", אולי היא מין מרפא ל-רואיי-שחרות ולמטפחי מישאלת-קץ נסחרת, אבל בוודאי היא רעל לכל נפש רכה שמבק-שת להקים בישראל בית, משפחה, ונכונה